

Non Paper



ΤΗΣ Πέπτης Ραγκούσην

Στο μυαλό του Άλεξη Τσίπρα

Εβλεπα χθες τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης να μιλάει στη Βουλή. Και συνειρμικά, στο «φόντο», τον «αψύν Κρητικό» του και τα στημμότυπα από το «γλέντισμα», παρά το lockdown, προς τεκμηρίωση του «ψυχική βαθμίδα» (και κοινωνική συνειδηση αφρόψφαρο). Και επίσης, τους «περί τον ΣΥΡΙΖΑ» είτε πρόκειται για επίσημα κοιμιατικά στελέχη είτε για πρόθυμους πληπετρολογούντες. Άλλωστε, παρά τη στροφή προς τη σοσιαλδημοκρατία, η κοιμιατική γραμμή δεν επιτρέπει παρεκτροπής, όλοι μέλη της ίδιας οικογενειακής φωτογραφίας είναι. Αναφέτει λοιπόν ποιο είναι το αντιπολιτευτικό ροϊν – όπως λέμε και στη Σύρο. Πέραν βέβαια ότι οι καλές αποφάσεις, οι σωστές, οι αποδοτικές είναι αυτές που παίρνονται αντάμα με ένα κόμμα που η ψήφος του λαού το κατακρήμνισε παταγόδως από την εξουσία και, 17 μήνες μετά, έχει ακόμη πιο σύρρικνοντανά ποσοστά αποδοχής. Η απενθύμισο δε ότι αυτήν τη εμμονή με τις συνεργασίες και τους υπουργούς κοινής αποδοχής την έχει το κόμμα του οποίου επικεφαλής, ως πρώθυπουργός μετά το δημοψήφισμα του 2015, συγκάλεσε συμβούλιο πολιτικών αρχηγών για να εξασφαλίσει τη στάριξη τους για το Μνημόνιο, δεσμεύτηκε ότι δεν θα κάνει εκλογές και, πριν προλάβουν να βγούν από την πόρτα, τις ανακήρυξε.

Το παλικάρι έχει καμμό

Τα βάζω όλα κάτω – ακόμη και την προδιαφημίζομεν από συνεργάτη

της εφημερίδας Documento συνέτευξη με την Αντζι Σαμίου, όλα έχουν τη σημασία τους. Αυτό λοιπόν που καταλαβαίνων εγώ και πολύ άλλοι ως συριζιακό οράμα είναι να εκδικηθούμε την κυβέρνηση που άνοιξε τον τουρισμό (και δεν διόρισε τον μπόμπο. Που στο σχολείο, στο μάθημα της Ζωολογίας είχε διαβάσει μόνο για το σκουλίκι. Και άντας τους έβαλαν ερώτηση για το κοράκι, έγραψε ότι είναι ένα πτηνό που τρέφεται με σκουλίκια τα οποία είναι ασπρόνιλα ζώα που ζουν σε τρύπες στο έδαφος και τα λοιπά και τα λοιπά. Οποια και αν είναι η ερώτηση που παραπέμπει στον ουρντρόφο Φιντέλ, ή του οινόκι του ακριβού, του 12ηρου που παραπέμπει στο ΠΛΑΣΚ Και τον Ανδρέα ώστε να πάρουν μια χαρά και οι γεμφαράζηδες. Να φιλιππούμε με γλώσσα, να ανταλάξουμε σάλια και ιδρώτες, να κολλήσουμε δύλι, στην επέτειο του Πολυτεχνείου «να το κάψουμε κυρ Στέφανε», να αρχίσουμε να πέφτουμε κάτω σαν τα κοτόπουλα, να κρασάρουν οι ΜΕΘ, να ξεχαρβάλωθει το Σύστημα Υγείας, να δικαιωθεί ο Πολάκης, να αποδειχθεί ότι ο Τοπιόδρας (ή «Τοπιόδρας» διώτας τον λέει ο Βελδουπούλος διότι είναι να μπν πάρεις ένα όνομα με κακό αυτή) λέει αρδόντηπες, να φοβήθει η κυβέρνηση και να παραδόσει (χορίς εκλογές εννοείται) τη διακυβέρνηση της χώρας στον Τσίπρα που όπως είπε και το άλλο το παλικάρι ο Νάσος ο Ηλιόπουλος (πάλι κάρι στη δουλειά, στο σπίτι πάλι κάρι) είναι έτοιμος να κυβερνήσει. Ωπα, εδώ πρόθια, το έργο παίζεται σε πολλοστή επανάληψη, ας βγούμε για σάμαλι και κοκ. Εν το μεταξύ, ίχνος ουσιαστικής πρότασης για την πανδόμια δεν ανιχνεύεται ούτε με το κιάλι.

Ο Μπόμπος που πάει παντού

Ο λόγος της αντιπολίτευσης θυμίζει εκείνο το παλιό ανεκδότο με τον Μπόμπο. Που στο σχολείο, στο μάθημα της Ζωολογίας είχε διαβάσει μόνο για το σκουλίκι. Και άντας τους έβαλαν ερώτηση για το κοράκι, έγραψε ότι είναι ένα πτηνό που τρέφεται με σκουλίκια τα οποία είναι ασπρόνιλα ζώα που ζουν σε τρύπες στο έδαφος και τα λοιπά και τα λοιπά. Οποια και αν είναι η ερώτηση που παραπέμπει στον ουρντρόφο Φιντέλ, ή του οινόκι του ακριβού, του 12ηρου που παραπέμπει στο ΠΛΑΣΚ Και τον Ανδρέα ώστε να πάρουν μια χαρά και οι γεμφαράζηδες. Να φιλιππούμε με γλώσσα, να ανταλάξουμε σάλια και ιδρώτες, να κολλήσουμε δύλι, στην επέτειο του Πολυτεχνείου «να το κάψουμε κυρ Στέφανε», να αρχίσουμε να πέφτουμε κάτω σαν τα κοτόπουλα, να κρασάρουν οι ΜΕΘ, να ξεχαρβάλωθει το Σύστημα Υγείας, να δικαιωθεί ο Πολάκης, να αποδειχθεί ότι ο Τοπιόδρας (ή «Τοπιόδρας» διώτας τον λέει ο Βελδουπούλος διότι είναι να μπν πάρεις ένα όνομα με κακό αυτή) λέει αρδόντηπες, να φοβήθει η κυβέρνηση και να παραδόσει (χορίς εκλογές εννοείται) τη διακυβέρνηση της χώρας στον Τσίπρα που όπως είπε και το άλλο το παλικάρι ο Νάσος ο Ηλιόπουλος (πάλι κάρι στη δουλειά, στο σπίτι πάλι κάρι) είναι έτοιμος να κυβερνήσει. Ωπα, εδώ πρόθια, το έργο παίζεται σε πολλοστή επανάληψη, ας βγούμε για σάμαλι και κοκ. Εν το μεταξύ, ίχνος ουσιαστικής πρότασης για την πανδόμια δεν ανιχνεύεται ούτε με το κιάλι.



Μια γυναίκα, μόνη της έχω από εκκλησία της Πλάκας, ακούει τη λειτουργία. Η εξαιρετική φωτογραφία του Μάριου Λάουλου αποτυπώνει την πιο υψηλή έκφαση στης θρησκευτικότητας. Αφιερώμένη στον Αναστάσιο Αλβανίας με τις ευχές μας για γρήγορη ανάρρωση

Ο ρόλος των συγκοινωνιολόγων στην ανάπτυξη των πόλεων



ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Hπανόρμια, έχοντας επηρέασε δραματικά τις αστικές και υπεραστικές μεταφορές, όπως και κάθε άλλο οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα, έφερε στην επιφάνεια ζητήματα λειτουργίας των πόλεων σε θέματα μετακίνησην που την επηρέαζουν την εύρυθμη λειτουργία τους. Είναι κοινώς αποδεκτό πλέον, ότι κάθε πόλη πρέπει να στραφεί σε μια στρατηγική βιώσιμης αστικής κινητικότητας μέσα από τη διαχείριση του συγκοινωνιακού συστήματος (λειτουργία Μέσων Μαζικής Μεταφοράς), τις αναπτύσσεις που θα προωθούν τις πτυχές μορφές μετακίνησης (πεζόδρομοι, ποδηλατοδρόμοι), την αναβάθμιση της οδικής ασφάλειας και τη λήψη περιβαλλοντικών μέτρων. Αυτοί οι τέσσερις κρίκοι είναι αλληλέντεροι και αποτελούν την ικανή και αναγκαία συνθήκη για να άλλαξε ο χαρακτήρας κάθε πόλης και να βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο των πολιτών. Οι συγκοινωνιολόγοι διαχρονικά στηρίζουν την ανάπτυξη και λειτουργία των σύγχρονων συγκοινωνιακών συστημάτων

στην Ελλάδα, από τεκμηριωμένες απόψεις και βιώσμες λόγως. Στη σημερινή εποχή ωστόσο, η ανεξάρτημη πολυπλοκότητα των συγκοινωνιακών συστημάτων σε συνδυασμό με τις τεράποτες νέες δυνατότητες που φέρνει η ψηφιακή εποχή επιτείνουν την ανάγκη για διεπιπτώμενες συγκοινωνιαλόγους. Ο ρόλος των συγκοινωνιολόγων πλέον δεν αρκείται στην παραδοσιακή προσέγγιση των προηγούμενων δεκαετιών, αλλά μετεξελίσσεται, αφενός με την άμεση συνεργασία με άλλες ειδικότητες (πολεοδόμους, αρχιτέκτονες). Σε αυτό το πλαίσιο και σε ελληνικό αλλά και διεθνές επίπεδο:

■ Οι Ακαδημάτικοι και οι Ερευνητές Συγκοινωνιολόγου πρωτοπορούν, φέρνοντας και προσαρμόζοντας τη νέα γνώση στις ελληνικές συνθήκες

■ Οι Συγκοινωνιολόγοι των Δημόσιων και Ιδιωτικών Αρχών υποστηρίζουν έναν σύγχρονο και αναπτυξιακό ρυθμοτικό ρόλο των Φορέων τους

■ Οι Μελετητές Συγκοινωνιολόγου αξιοποιούν όλες τις νέες δυνατότητες για να σχεδιάζουν βιώσμες και αποτελεσματικές λύσεις.

Στη νέα δεκαετία με όλα τα ανοικτά ζητήματα και τις σημαντικές καθυστερίες που άφησε η περίοδος της κρίσης σε συνδυασμό με την ακραίες αλλαγές που επιτάσσει στην πανδόμια, είναι ιδιαίτερα κρίσιμο οι Συγκοινωνιολόγοι, να αποκτήσουν αναβαθμούμενο ρόλο αλλά και περιοστέρες ευθύνες στους τομείς δραστηριοποίησής τους. Πίσι ουργείκιμένα:

■ Όλες οι βαθμίδες της αυτοδιοίκησης (Δήμοι, Περιφέρειες) οφείλουν να συνεργάζονται και να συνδιαμορφώνουν πολιτικές αστικών παρεμβάσεων και αναπτύξεων μαζί με εξειδικευμένους Συγκοινωνιολόγους μηχανικούς ώστε με επισημονικά τεκμηριωμένες λύσεις να βελτιώνουν την καθημερινότητα των μετακίνησεων, αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα το βιοτικό επίπεδο των πολιτών

■ Η παρουσία και παρέμβαση των Συγκοινωνιολόγων σε αυτά.

νιονιολόγων πρέπει να είναι θεομοθητημένη και συστηματική σε όλα τα συναρμόδια Υπουργεία (Υποδομών και Μεταφορών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Προστασίας του Πολίτη) ώστε οι συγκοινωνιολόγοι να καρδιάσουν τις κατευθύνσεις και να εκπαιδεύουν την κοινωνία με βασικό εργαλείο την πλήρη διαφάνεια στις συγκοινωνιακές λύσεις.

O Σύλλογος Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων, με παρουσία πλέον των σαράντα ετών στο συγκοινωνιακό γίγαντα της χώρας και διεθνώς, θα συνεχίσει με όλες τις δυνάμεις να πρωθεί τις θέσεις του προς όφελός της Πολιτείας και της Κοινωνίας, με τελικό στόχο μια νέα αναπτυξιακή προσέγγιση στα συγκοινωνιακά θέματα της χώρας και έναν νέο ρόλο των Συγκοινωνιολόγων σε αυτά.

Ο Παναγιώτης Παπαντωνίου είναι διδάκτωρ πολιτικών μηχανικών, πρόσδρος του Σύλλογου Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων